

מסכת חגיגה -- כללים ומושגים

זפ

אמרו להם בית שמאי תקנתם את רבו ואת עצמו לא תקנתם לישא שפחה אינו יכול בת חורין אינו יכול ליבטיל והלא לא נברא העולם אלא לפריה ורביה שנאמר (ישעיהו מה, יח) לא תהו בראה לשבת יצרה אלא מפני תיקון העולם כופין את רבו ועושה אותו בן חורין וכותב לו שטר על חצי דמיו וחזרו בית הלל להורות כדברי בית שמאי

חגיגה
ב:ב

הלכתא למשה מסיני עמון ומואב מעשרין מעשר עני בשביעית

חגיגה
ג:ג

מצות עשה שהזמן גרמא הוא וכל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות

חגיגה
ד:א

כל מצוה שהאשה חייבת בה עבד חייב בה כל מצוה שאין האשה חייבת בה אין העבד חייב בה

חגיגה
ד:ד

מי שלא חג ביו"ט הראשון של חג חוגג את כל הרגל ויו"ט האחרון של חג עבר הרגל ולא חג אינו חייב באחריותו על זה נאמר (קהלת א, טו) מעוות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להמנות

חגיגה
ט:א

השליח שעשה שליחותו בעל הבית מעל לא עשה שליחותו שליח מעל וכי עשה שליחותו אמאי מעל וכי זה חוטא וזה מתחייב היינו כהררין התלויין בשערה אמר רבא ומאי קושיא דלמא שאני מעילה דילפא חטא חטא מתרומה מה התם שלוחו של אדם כמותו אף כאן שלוחו של אדם כמותו

חגיגה
י:ב

תפשת מרובה לא תפשת

חגיגה
יא:א